

Å bruke eget språk gir glede!

TEMA

> 44 år i tjeneste > Familier til Madagaskar > Rekordstor kristen samling

Ansvarlig utgiver: Wycliffe
Postboks 6625 St. Olavs plass, 0129 Oslo
info@wycliffe.no | wycliffe.no
Organisasjonsnr 980334600
Besøksadresse: Bernhard Getz' gate 3, Oslo
Telefon: + 47 22 93 27 80

Ansvarlig redaktør: Agnes Lid
I redaksjonen: Elisabeth Kvilesjø Berg
Daglig leder: Agnes Lid

Styret: Ragnhild Bøhler, Geir Edvin Frøen,
Solvår Ask Isene, John Vidar Larring, Eyvind
Olafsrud, Anette Tomleson, Hæge Aasmundtveit,
Svend Ole Kvilesjø og Marianne Braseth

Frivillig abonnement: kr 200,-
Gavekonto: 3000 15 45546
Wycliffe bistand: 3000 20 75047
Vipps: 520 000

Wycliffes medarbeidere og driften av kontoret er avhengig av økonomiske gaver. Disse kommer hovedsakelig fra menigheter, organisasjoner og enkeltpersoner som øremerker beløpene til ønsket formål.

Norske bibeltekster er hentet fra Bibel 2011

Design: Torunn Hvale Melbø
Forsidebilde: Elyse Patten, Wycliffe Global Alliance
Trykk: Polinor

Wycliffe

Wycliffe er en tverrkirkelig misjonsorganisasjon. Formålet er å bidra til at bibeloversettelse, alfabetisering, språkforskning og utviklingsarbeid finner sted blant folkegrupper som har behov for det. Wycliffe har utsendinger i Afrika, Asia, Oseania og Mellom-Amerika.

LEDER

AGNES LID / DAGLIG LEDER

Har vi ansvar for resultatene?

Hvem har ikke hørt om utbrente misjonærer, om folk som har gitt alt, men ikke lyktes? Eller hva med advarslene om at ungdom kan få ødelagt livene sine når de utfordres til misjon fordi de da blir pålagt ansvaret for at Guds rike går frem?

En diskusjon omkring disse temaene har blusset opp igjen det siste året i forbindelse med forberedelsene til The Send. The Send ble avholdt på Telenor Arena 25. juni i år og samlet over 9000 deltakere. Der ble ungdom (og folk i alle aldre) utfordret til etterfølgelse – ja, til å være villige til å gå hvor som helst der Gud leder. De mange tusen deltakerne løftet skoene sine for å signalisere at de var villige til å følge Jesus hvor som helst. Et uforglemmelig øyeblikk!

Hvordan skal det gå med disse ungdommene? Vi som står som arrangører – og det er et fellesskap fra hele bredden av kristen-Norge – er fullt klar over at ungdom trenger voksne, og at de som har tatt skritt for å følge Jesus, trenger noen å gå sammen med. Derfor er oppfølgingen allerede i gang! Ungdommene skal ikke bli overlatt til seg selv.

Men de som ønsker å svare ja til Guds kall, trenger mer enn medvandrere. De trenger en forståelse av hvem som har

ansvar for at arbeid og innsats lykkes. Tradisjonelt har misjonskallet ofte blitt forkynt med et visst press og appell til samvittigheten. Gud har *befalt* at vi går ut med evangeliet til verdens ende, så dette er et spørsmål om *lydighet*. Ordene fra Matteus 28 kan mange av oss utenat. Også de andre evangeliene bevitner at Jesus, etter oppstandelsen og før himmelfarten, talte til disiplene om at de skulle sendes ut til alle folkeslag, til jordens ender, med budskapet om omvendelse og frelse.

Likevel vil jeg spørre, hvem bærer ansvaret for at alle blir nådd? Er det vårt ansvar å sørge for at det står mennesker fra *alle nasjoner og stammer, folk og tungemål* (Åp 7,9) framfor Guds trone i tilbedelse? Hvis jeg svikter, fører det til at Guds plan ikke blir utført?

Jeg tror svaret på dette er sammensatt. En del av vår identitet som Guds kirke på jord, er å være sendt til verden, og mange av oss har opplevd at Gud

kaller til arbeid i menighet og misjon. Likevel tror jeg det er viktig at vi ser dette gjennom tolkningsrammen av *Guds misjon, Guds formål, eller Missio Dei*, om du vil. Det er faktisk befriende!

Vi ser at det går som en rød tråd gjennom Bibelen at Gud har en plan om frelse for verden. Han er i kontinuerlig virksomhet for å samle alt under Kristus. Ingen kommer til ham uten å være kalt av Guds Ånd. Vår rolle er som medarbeidere og forvaltere. Vi eier ikke arbeidet, heller ikke ressursene. Men i sin godhet og nåde, inviterer Gud oss til å delta i det han gjør. Og bare Gud selv har oversikt over tidsskjemaet. Jeg mener Paulus gir uttrykk for dette flere steder, blant annet i dette avsnittet i brevet til Efeserne: *Så rik er Guds nåde, som han har latt strømme over oss med all visdom og forstand, da han kunngjorde for oss sin viljes mysterium, det han gjerne ville gjøre i ham. Han ville fullføre sin frelsesplan i tidens fylde: å sammenfatte alt i Kristus, alt i himmel og på jord i ham* (Ef 1,7-10 – min uthevelse). Det er Guds plan og Guds arbeid!

” Ingen kommer til ham uten å være kalt av Guds Ånd.

Når man ser hvor lang tid det tar å nå alle folk med evangeliet, og særlig å gi alle tilgang til Bibelen på sine egne språk, så er det nærliggende å tenke at det haster å få jobben gjort. Mens vi somler, går mennesker fortapt, vil noen si. Men samtidig som vi kan bli motivert av slike tanker, kan det oppleves som en overmenneskelig byrde og gi usunn skyldfølelse. Og uansett, å garantere at arbeidet skal bære frukt, kan vi aldri.

I dette lys syns jeg også det er interessant å se hva Jesus sier til disiplene sine etter å ha snakket med en kvinne ved Jakobs brønn i Samaria: *Her er dette ordet sant: Én sår og en annen høster. Jeg har sendt dere ut for å høste det dere ikke har hatt noe arbeid med. Andre har arbeidet, og dere har gått inn i det arbeidet de har gjort* (Joh 4,37-38). Det er ikke alltid man får se resultater, og derfor gjelder det også å ikke ta inn over seg denne typen resultatansvar.

Med dette perspektivet vil jeg fortsatt utfordre unge og eldre til å si ja til Guds kall, enten det gjelder ens eget nabolag og lokalsamfunn, eller at Gud leder til annet land, en annen folkegruppe. Som Guds venner og medarbeidere får vi delta i det han gjør i verden. Han vil bruke oss og la sin Ånd virke i og gjennom oss. Og det er Gud som skaper resultatene – grøden som skal høstes inn. Vår rolle er å stille oss til disposisjon. Det er ikke skadelig for psyken, men tvert imot frigjørende, selv om det kan være vanskelig. Og det er oppskriften på et meningsfylt liv!

TAKK for bidrag til Ukraina!

Vi måtte bare huske på de fattige, og nettopp det har jeg lagt vinn på å gjøre.

Gal 2,10

Gavene fra juni-utgaven av Wycliffe-nytt lovet vi å dele med Wycliffe-organisasjonene i Ukrainas naboland. De har engasjert seg med hjelp til ukrainske flyktninger helt fra krigen startet i februar. Gaven fra Wycliffe-nytt lesere bidrar nå til å hjelpe noen av dem som har mistet mye og lever i usikkerhet om hva fremtiden bringer. La oss fortsatt huske dem i bønn!

Våre kollegaer i Øst-Europa sier **Hjertelig takk!**

Takket etter 44 års tjeneste i Wycliffe!

Sigmund og Ingjerd Evensens trofaste tjeneste i Wycliffe ble markert og feiret 11. juni i forbindelse med Wycliffes årsmøte og utsendingstreff. Tenk, 44 års sammenhengende tjeneste for å bidra til bibeloversettelse og språkarbeid for noen av verdens minste folkegrupper!

TEKST ELISABETH KVILESJØ BERG FOTO TIMUR AKHADOV

Mange kom for å bli med på feiringen av Ingjerd og Sigmunds tjeneste i Wycliffe.

Ingjerd og Sigmund fikk et kall til å jobbe med bibeloversettelse tidlig i 20-årene. Etter å ha sagt opp stabile jobber og tatt forberedende studier, dro småbarnsfamilien i 1980 til Papua Ny-Guinea (PNG) og etter hvert til den lille fjellandsbyen Bonenepi. Der bodde Umanakaina-folket, rundt 2500 personer, isolert fra omverdenen. Da familien Evensen landet med helikopter i Bonenepi, trodde folk at det var deres bleke forfedre som kom til landsbyen! Omkringliggende stammer kalte dem 'Gwedena-folket', oversatt 'ingenting-folket'. Det var først senere at familien fant ut at de selv kalte seg Umanakaina. Familien bodde periodevis i Bonenepi mellom 1979 og 1999. I løpet av den tiden klarte de å lære seg språket, utvikle et skriftspråk og, sammen med Umanakaina-folket, oversette hele Det nye testamentet til umanakaina. Sigmund hadde også lederoppgaver i SIL,

Alle i salen ble rørt da Ingjerd og Sigmund ble hedret for sin innsats for bibeloversettelse.

partnerorganisasjonen i PNG, og han var i en årrekke styremedlem i Wycliffes internasjonale styre.

Etter avsluttet tjeneste i PNG gikk Sigmund inn i rollen som daglig leder i Wycliffe, mens Ingjerd ble misjonssekretær. Etter at ny daglig leder kom inn i 2013, fortsatte Ingjerd på kontoret, mens Sigmund fokuserte på undervisning og tale-virksomhet på bibelskoler, bedehus og kirker. Fra 2016 tok han

” Hvor mange er her i dag fordi de en gang ble inspirert av Sigmund og Ingjerd's tjeneste?

Agnes Lid

også over ansvaret som teamleder for Raja*-prosjektet (*pseudonym), der en flyktning, nå bosatt i Norge med sin familie, er morsmålsversetter. Raja-folket er et minoritetsfolk i Sørøst-Asia. Mange lever på flukt eller bor i

flyktningleirer, og bare en liten gruppe er kristne. De vitner om at de oversatte bibeltekstene gir dem håp og styrke til å holde ut, og dessuten lærer de seg å lese og skrive sitt eget språk. I løpet av de 10 årene prosjektet har vært aktivt,

Markeringen av Sigmund og Ingjerd's tjeneste ble feiret med kakefest

har store deler av NT blitt oversatt samt utdrag av GT.

Det gror i sporene

Over 50 personer var til stede på Wycliffe-dagen 11. juni, blant annet for å være med på markeringen av Sigmund og Ingjerd's tjeneste som utsendinger og ledere i Wycliffe. Og det var ikke få som rakk opp hånda da Agnes Lid, daglig leder i Wycliffe, spurte: - Hvor mange er her i dag fordi de en gang ble inspirert av Sigmund og Ingjerd's tjeneste? Agnes overrakte blomster og en gave, den nye, prisbelønte 'Bibelen i tekst og bilder' utgitt av Verbum forlag. Det ble også vist en bildefilm fra Evensens liv i Bonenepi. Mange

ønsket å si noe og takke Sigmund og Ingjerd for arbeidet de hadde gjort, og det var til slutt ikke et tørt øye å se. Eyvind Olafsrud, som jobber med bibeloversettelse på Papua Ny-Guinea, holdt en rørende tale og hedret Sigmund og Ingjerd på Tok Pisin, felles-språket på PNG.

Vi har ingen tall på hvor mange unge bibelskoleelever og studenter som har blitt kalt til misjon gjennom Sigmunds forkynnelse og undervisning, men vi har grunn til å tro at det er mange. Boken til Sigmund «De skjulte ordene – En fortelling fra Papua Ny-Guinea» (2002), er lest av folk over hele landet.

«Reisen til Papua Ny-Guinea» er en dokumentarfilm fra 2002, basert på filmopptak gjort av familien selv gjennom 20 år. Dokumentaren, regissert og produsert av TVInter og Thomas Dubourcq, ble vist på TV2 samme år og satte spor i hjertene til mange. Filmen avslutter med å vise innvielsen av Det nye testamentet og avskjeden mellom familien Evensen og Umanakainafolket i 1999. Filmen er nå tilgjengelig fra Wycliffes nettside.

Livsverket til Ingjerd og Sigmund Evensen har satt dype spor, og det gror i sporene. Takk til Evensens, og all ære til Gud for at han gjør sitt verk gjennom mennesker som er villige.

” **Livsverket til Ingjerd og Sigmund Evensen har satt dype spor, og det gror i sporene.**

Når språket blir gitt verdi

TEKST NATE ROALDSNES FOTO ENGIDA KUSSIA

Tenk deg at du vaks opp i eit land der all undervisning skjedde på nasjonalspråket, eit språk du ikkje hadde nokon føresetnad for å forstå. Men ikkje berre det, folk i samfunnet såg ned på deg og språket ditt. Sjølvkjensla var tilsvarande låg.

Sjå føre deg at klassa di så ein dag fekk ei spesiallaga trespråkleg ordbok, der språket ditt var stilt side om side med nasjonalspråket og eit internasjonalt språk. Trur du ikkje det hadde påverka sjølvkjensla di positivt?

Kor viktig er ei ordbok for folk flest, egentleg? Ei ordbok tek som regel mykje plass på bokhylla, og er ofte lett å finne fordi den er blant dei tjukkaste bøkene der. Kanskje er den også blant dei bøkene med mest støv på seg? For dei fleste er innhaldet i ei ordbok verken rørende eller fengslende, og det kan vere enkelt å oversjå viktigeita av den sjølv om mange kan vere einige i at den er kjekk å ha når ein treng å vite tydinga av eit framand ord.

Nyleg blei det gjort ei ekstern evaluering av dei fyrste fem åra av bistandsprosjektet i Etiopia, og mykje positivt blei sagt om progresjonen i prosjektet som dreier seg om opplæring på morsmålet i Sørvest-Etiopia. Til dømes var det ei trespråkleg ordbok, spesielt laga for barneskuleborn, som imponerte evaluatortane mest. Rapporten deira seier, - Det er blitt produsert avgjerande, innovative resultat i prosjektperioden. Spesielt viktig er produksjonen av ei trespråkleg ordbok for skulane med minoritets-elevar. Ordbøkene er svært prisverdige og er ein banebrytande prestasjon for nasjonen vår.

Det var fem folkeslag, Ale, Dirashe, Konso, Burji og Koorete, som utvikla ordboka. Bøkene

stilte deira morsmål ved sida av engelsk og amharisk, noko som imponerte evaluatortane som sjølve høyrer til majoritetsgrupper. Å jamstille eit minoritetspråk med to velkjende språk, eit nasjonalt og eit internasjonalt, kommuniserer ikkje berre relevansen til språket og folket, men det framhevar òg deira verdi og status.

I Wycliffe trur vi at Gud verdset etniske minoritetar og deira språk. Trua på dette har vore grunnlaget for organisasjonen i 80 år og motiverer oss til å halde fram med å arbeide med bibelomsetjing og utvikling av språk. Wycliffes morsmålsfokuserte arbeid i internasjonal bistand går hand i hand med vårt overordna formål og vår visjon. Auka kompetanse og tilgang på materiell på morsmålet er viktige byggesteinar for læring som anerkjenner identiteten og verdien til minoritetar. Eit utvikla språk og tilgang på morsmålsopplæring av høg kvalitet, for både born og vaksne, opnar døra for at folk kan lese Bibelen på sitt eige språk.

FAKTA

► **Kva:** I fem minoritetsgrupper får borna skulegang på morsmålet dei første seks åra på skulen, før dei går over til å bruke nasjonalspråket amharisk.

► **Kven:** SIL Ethiopia driv dette pionerarbeidet med finansiering frå Wycliffe. Wycliffe mottek Norad-støtte gjennom Digni slik at 90% av finansieringa kjem derifrå.

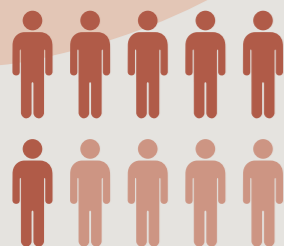
► **Kvar:** Sør i Etiopia

Lese- og skrivekyndighet

Wycliffes ønsker at alle mennesker skal få oppleve at språket og kulturen deres har verdi. Fremdeles finnes det mange mennesker i verden som verken kan lese eller skrive.

750.000.000

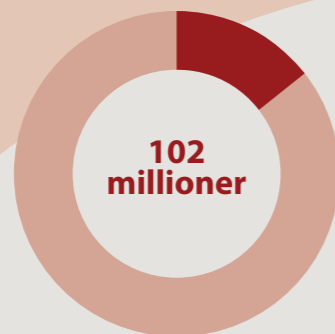
Er tallet på voksne på verdensbasis som ikke kan lese og skrive (eller bare i begrenset grad).

6/10

6 av 10 barn og unge i verden har verken grunnleggende matematikk- eller leseferdigheter

6,2 millioner voksne i Tyskland kan ikke lese eller skrive, eller bare i begrenset grad

102 millioner

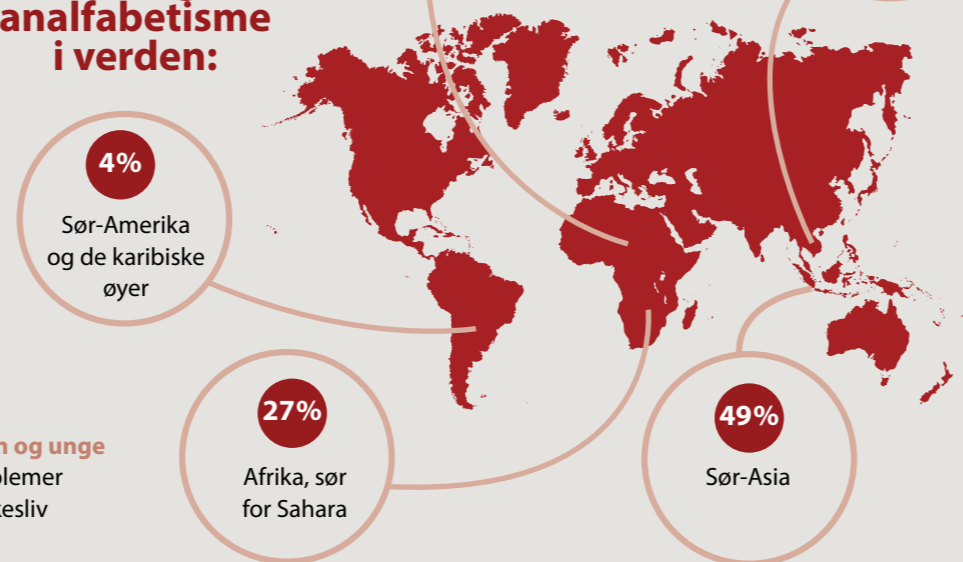
102 millioner mennesker mellom 15 og 24 år er analfabeter.

2/3

to tredjedeler av disse er kvinner

Fordeling av analfabetisme i verden:

20 land i 20 land kan færre enn halvparten av de voksne lese og skrive flytende, for eksempel i Afghanistan, Benin, Tsjad og Haiti

Det anslås at **20% av norske barn og unge** leser så dårlig at de vil få problemer i fremtidig utdanning og yrkesliv

▶ Ønsker du å vite mer om verdens språk, kan du besøke nettsiden: www.ethnologue.com

▶ Ethnologue er en språkdatabase der du kan finne informasjon om verdens språk, språkutvikling, leseferdigheter, og om språkbruk i utdanningen i ulike land.

▶ Ifølge Ethnologue har 35 % av alle barn i verden ikke tilgang på skolegang på sine egne språk. Det betyr at mer enn én tredjedel av verdens barn tilbringer skoledagene sine i klasserom der undervisningsspråket ikke er språket de bruker hjemme. Mange av disse elevene opplever at dette begrenser deres evne til å lære og prestere godt faglig.

▶ Wycliffe jobber for at barn skal få morsmålsbasert undervisning, slik at de kan lære og lese på morsmålet, før de lærer landets offisielle språk. Forskning viser tydelig at når man starter med morsmålet, lykkes barna mye bedre på skolen selv når de etter få år går over til et annet undervisningsspråk.

Hvorfor er det fortsatt så mange mennesker i verden som ikke kan lese og skrive?

Det er ulike årsaker til dette:

- ▶ Mangel på fungerende skolesystem, skoler og lærere.
- ▶ Dårlig kvalitet på undervisningen, overfylte klasserom, lærere som er ikke godt nok utdannet, og mangel på lærebøker.
- ▶ Manglende skoletilbud for enkelte grupper (minoriteter, jenter eller flyktninger).
- ▶ At undervisningen foregår på det offisielle nasjonalspråket, for eksempel engelsk, fransk eller et annet språk, som barna ikke forstår. Dette forklarer hvorfor mange ikke kan lese og skrive selv etter flere år på skolen.
- ▶ Hvis et språk ikke er nedskrevet, kan ingen lære å lese.

QUIZ

1. Hvilket språk er det mest brukte i verden?
2. Hvilket land i verden har flest språk?
3. Hvor mange språk i verden er utrydningstruet i dag?

SVAR
1. Engelsk* (*engelsk er det største språket i verden, hvis du regner med både morsmål og folk som har engelsk som andre, eller tredjespråk. Hvis du bare regner med morsmål, er mandarin-kinesisk den største.)
2. Papua Ny-Guinea med 840 språk. Indonesia like bak med 715 språk. På tredjeklasse kommer Nigeria med 527 språk.
3. 3045 språk er utrydningstruet.

Cecilie og Stephen Thomas

Sigrid og Kristoffer Hansen-Ekenes

To familier til Madagaskar

På grunn av pandemien måtte flere av Wycliffes utsendinger komme hjem. Blant dem var Cecilie og Stephen Thomas. Omsider ble det mulig med ny utreise til Madagaskar, og denne gangen reiste de sammen med Sigrid og Kristoffer Hansen-Ekenes.

TEKST ELISABETH KVILESJØ BERG FOTO PRIVAT

I slutten av august dro familiene Thomas og Hansen-Ekenes til Madagaskar med til sammen fire barn. Begge familier har tidligere vært utsendinger til Madagaskar med henholdsvis Wycliffe og Det Norske Misjonsselskap (NMS). Wycliffe har nå inngått et samarbeid med NMS, Frikirken og Det Evangelisk-Lutherske Kirkesamfunn (DELK) om å sende ut disse familiene. Kristoffer har de senere årene vært ansatt som prest i DELK ved Ryenberget Menighet, og Sigrid har jobbet som tegnspråktolk på Signo Conrad Svendsen senter på Nordstrand. Cecilie og Stephen har vært tilknyttet arbeidet på Madagaskar i tre år allerede, men jobbet fra Norge etter at pandemien brøt ut. Cecilie har også hatt delstilling på Wycliffe-kontoret med ansvaret for sosiale medier og annonser. Nå skal de bidra til bibeloversettelse gjennom organisasjonen 'Together in Bible Translation' (TiBT) på Madagaskar.

Sammen om bibeloversettelse

Together in Bible Translation er et nettverk som vektlegger at hver språkgruppe har eierskap til oversettelsesprosjektet. TiBT jobber med en rekke kirker i alle regioner på Madagaskar, både lutherske-, anglikanske-, pinsekirker og kirker fra andre kirkesamfunn, samt ulike misjonsorganisasjoner. Organisasjonen samarbeider også med universiteter og teologiske fakulteter. Les mer om organisasjonen og arbeidet på www.togetherinbibletranslation.org.

The Luke Partnership

I 1996 ønsket en gruppe langtidsmisjonærer å kartlegge språksituasjonen på Madagaskar. Dermed begynte en systematisk språkundørsøkelse. Denne viste at mange

” Kristne på Madagaskar lengter etter å få Bibelen på sine morsmål!

på Madagaskar verken forstår godt eller mestrer det offisielle gassiske språket. Ulike kirker på Madagaskar ble med i et pilotprosjekt der de skulle oversette Lukasevangeliet og Jesus-filmen til fem ulike gassiske språk. Prosjektet fikk navnet Luke Partnership in Madagascar (LPM) eller Fiaraha-miasa Lioka (FmL) på gassisk. Etter hvert ble det startet mer oversettelsesarbeid i de fem språkvariantene, og flere språkgrupper ble inkludert i prosjektet. Atten forskjellige gassiske språkvarianter er i dag med i prosjektet, og snart vil seks nye bli inkludert. På tross av at folk advarte mot at oversettelsene til de ulike språkvariantene ville skape splid, er det med å bringe enhet til de ulike kirkesamfunnene på Madagaskar. Nære bånd er blitt knyttet mellom mennesker fra de ulike kirkesamfunnene, språkene og kulturene som er involvert i dette arbeidet.

Hvem er bibeloversetterne?

Bibeloversetterne er kvinner og menn fra alle samfunnslag som representerer sine språksamfunn. For det meste er oversetterne kristne fra forskjellige kirkesamfunn. De arbeider i team for å oversette Bibelen til sine egne språk i nær kontakt med sine egne språksamfunn. Språkbrukerne er med å ta valg i oversettelsen, gi råd og hjelpe med å teste og distribuere oversatte tekster. Et støtteteam bestående av kirkeledere, misjonærer, lingvister og konsulenter fra Madagaskar og andre land, hjelper å trene og utruste de lokale oversetterne.

Adrienne jobber med å oversette Bibelen til Masikoro. Hun sier at det er mange mennesker som mener at det offisielle gassiske språket er det riktige språket å bruke når man tjener Gud. Gjennom bibeloversettelse har hun innsett at språket hennes har samme verdi som andre språk, og at Gud elsker alle språk. Hun vet nå at alle mennesker er frie til å komme til Gud, skaperen, uansett hvilket språk de snakker!

Rekordstor kristen samling

Hele 9400 deltakere møtte opp på Telenor Arena da misjonskonferansen The Send gikk av stabelen lørdag 25. juni. Deltakertallet viser at dette var det største kristne møtet i Norge på over 20 år!

TEKST AGNES LID FOTO IVAR BARANE

U nge og voksne i alle aldre satte av en hel dag for å høre evangeliet, tilbe Gud og lytte til utfordrende forkynnelse. Først ble frelse i Jesus forkynt. Deretter etterfølgelse; bibel og bønn, å være et vitne på skoler og studiesteder, gjøre noe i sine nabolag og lokalsamfunn, innsats for vanskeligstilte barn, og engasjement i misjon. Taler, vitnesbyrd og lovsang gikk i ett i de tolv timene arrangementet pågikk. Underveis kunne deltakerne respondere på de ulike temaene i en mobilapp. Innen feltet 'misjon' kunne de vise interesse for korttids-team, misjonsforberedende utdanning, og langtidsmisjon. Et sterkt øyeblikk var da deltakerne ble utfordret til å løfte en sko høyt i luften for å indikere at de var villige til å gå dit Jesus ville kalle dem. Å stå i salen og se tusenvis av unge løfte skoene sine ... Det gjorde inntrykk!

” Å stå i salen og se tusenvis av unge løfte skoene sine ... Det gjorde inntrykk!

God respons

Mange brukte muligheten til å gi respons via mobilapp. Blant annet var det rundt 1000 unge som ønsket seg ressurser til eget bønneliv, og omtrent samme antall ville følge bibelleseplaner kommende år. Også på de andre områdene ga hundrevis av unge respons. Innen misjon, responderte rundt 600 på utfordringen, og nesten 200 av disse indikerte interesse for å gå inn i en tjeneste innen langtidsmisjon.

Det er nå det starter!

Det blir lagt stor vekt på oppfølgingen av deltakerne, og de som responderte på langtids-, og korttidsmisjon, ble i ukene etter The Send oppringt av en av samarbeidsorganisasjonene, blant annet Wycliffe. Mange fortalte at de lenge hadde gått med et ønske om å reise ut i misjon.

I løpet av det kommende skoleåret, vil de få mulighet til å møte andre misjonsinteresserte på ulike møteplasser og misjonskonferanser. Flere takket for at vi tok tid til å ringe dem i etterkant av The Send.

At 200 unge mennesker ønsker å reise ut i misjon, vil vi kunne se ringvirkningene av i årene som kommer. Da vi vet at det tar omtrent 5-10 år fra noen melder sin interesse for misjon, til de blir sendt ut, må vi tenke langsiktig. Det blir det spennende å se hva Gud kommer til å gjøre i verden de neste årene gjennom alle som søker om å bli utsendinger.

For vi tror at Gud ønsker å utruste og sende ut dagens ungdomsgenerasjon, eller Generasjon Z, som de også kalles.

Nå er det deres tur til å møte utfordringen i misjonsbefalingen og gjøre Jesus kjent utenfor kirkens fire vegger. Denne generasjonen er så å si født med smarttelefon i hånden, og i dagens verden er digitale verktøy helt sentrale redskap for i evangelisering og bibeloversettelse.

Samarbeid og enhet

Å gjennomføre et slikt massivt arrangement har krevd et samarbeid uten sidestykke! At hele 29 kristne ungdoms- og misjonsorganisasjoner sammen sto bak The Send, er et uttrykk for kristen enhet som blir lagt merke til! Det har vært flott å stå sammen med de andre arrangørorganisasjonene, med Ungdom i Oppdrag og deres leder, Andreas Nordli, i spissen.

Begeistret over bibeloversettelse

At Bibelen på hjertespråket betyr noe og gir verdighet, er Inger Marie A. Oppegård overbevist om. Hun er daglig leder i Lærernes Misjonsforbund (LMF), en organisasjon som har støttet misjonsarbeid siden 1902, og har vært Wycliffes støttespiller i en årekke.

Engasjement for bibeloversettelse betyr også at en er interessert i å se en endring i et samfunn. Det gir motivasjon til å støtte Wycliffes arbeid!

TEKST ELISABETH KVILESJØ BERG

En av Wycliffes samarbeidspartnere som støtter noen av våre utsendinger i arbeidet med bibeloversettelse, er Lærernes Misjonsforbund (LMF). Daglig leder i organisasjonen, Inger Marie A. Oppegård har lenge vært engasjert i misjon og bibeloversettelse. Denne interessen arvet hun av moren som var medlem i LMF og mottaker av misjonsbladet 'Misjonshilsen'. Som barn syntes Inger Marie at det var spennende å lese om utsendingene og deres misjonsarbeid. I bladet stod det blant annet navn og utenlandsadresser til utsendingene. Som elleveåring tenkte hun på å sende et brev til Ingjerd Evensen på Papua Ny-Guinea. Det at Ingjerd bodde i et land hun aldri hadde hørt om før, var spennende. Brevet ble aldri sendt, men det ble hennes første møte med både Wycliffe og LMF.

Lærernes Misjonsforbund

Lærernes Misjonsforbund ble opprettet i Sverige i 1898, under navnet 'Lärarynnornas Missionsförening'. Ikke lenge etter, opplevde Henny Dons, en av grunnleggerne av organisasjonen i Norge, å få en visjon om selv å starte et norsk, kristent lærerfelleskap. Hun er kjent for å ha sagt: 'Kvinne, ta din plass – du skal også ta ledelse!' Organisasjonens hovedoppgave var å støtte andre misjonsorganisasjoners misjonærer økonomisk, spesielt kvinner. Slik var Lærernes Misjonsforbund blant annet med på å sende de to første enslige kvinnelige misjonærene til Kina for Det Norske Misjonsselskapet. De trodde på bønn og opplevde å få inn alle pengene de trengte for å sende dem ut.

Har sendt julekort i 120 år

Som misjonær i Japan, ble Inger Marie

bedre kjent med LMF. Det hun husker spesielt godt, var at det ved juletider rant inn brev i postkassen hver dag. Hun fikk oppimot 80 kort fra de ulike LMF-gruppene i Norge. De selvskrevne kortene var fra lærere over hele landet.

– De skrev som om de kjente meg! Brevene var ordentlig forseggjort, skrevet med sirlig håndskrift, med bibelvers og bønner. Det var rørende å få disse julekortene hvert år! En annen LMF-utsending har sagt at brevene var en trøst ved juletider. I tunge stunder var det som om hun fikk 'en hilsen fra Herren'. Andre har sagt 'fordi dere ber, kan vi arbeide!' Inger Marie opplevde det godt å få forbønn mens hun bodde i Japan.

– Tenk at det var noen som ba for meg på bønnelista hver tirsdag! LMF har fortsatt med denne tradisjonen, og

det var at hun ønsket å gi noe tilbake til organisasjonen. Hun tror at organisasjonen er med og betyr en forskjell i verden og i enkeltmenneskers liv. Det tror også rundt 1500 medlemmer og dedikerte bønnekvinner i de rundt 80 aktive LMF-gruppene i landet. De møtes i gruppene for å be sammen, dele liv og støtte hverandre i lærerarbeidet.

– Jeg merker det når jeg besøker gruppene, at de har en veldig omsorg for hverandre, forteller Inger Marie.

Interessere for bibeloversettelse

Når det gjelder bibeloversettelse, er det noe organisasjonen har vært opptatt av lenge. At Bibelen på hjertespråket betyr noe og

gir verdighet, er Inger Marie overbevist om. Hun tror også at når en er engasjert i bibeloversettelse, er en samtidig interessert i å se en endring i et samfunn.

– Det er spennende at vi får være med på å forandre noen samfunn, ved å hjelpe folk å lære og lese og skrive. Det at folk kan lese selv, gir verdighet! Da er vi med på noe samfunnsendrende, både med evangelisering, og med alfabetiseringsarbeid.

Wycliffe har en avtale med LMF som gjør at de går inn med en betydelig sum hvert år. LMF har i mange år støttet flere av Wycliffes utsendinger økonomisk.

– Vi er stolte støttespillere av Wycliffes arbeid!

” Det er spennende at vi får være med på å forandre noen samfunn.

har sendt julekort til utsendinger og misjonærer i 120 år.

Etter at Inger Marie var ferdig med sin tjeneste i Japan, ble hun med på en LMF-sommersamling. Der møtte hun damer som hadde bedt for henne gjennom de årene hun var misjonær. Det som gjorde sterkest inntrykk, var den omsorgen hun opplevde å få fra lærerne. Senere, i 2014, søkte hun på stillingen som daglig leder i Lærernes Misjonsforbund. Mye av motivasjonen for

Lærernes Misjonsforbund

► De tre grunnpilarene i Lærernes Misjonsforbund er bønn, giverglede og et verdensvidt fellesskap.

► Etter andre verdenskrig var så mye som to tredjedeler av alle norske kvinnelige lærere med i Lærernes Misjonsforbund (LMF).

ENGASJER DEG!

- ▶ Bli fast giver
- ▶ Støtt utsendingene våre
- ▶ Abonner på Wycliffes bønnebrev
- ▶ Finn ut hvordan du kan bli utsending

På www.wycliffe.no kan du lese mer om hva du kan engasjere deg i. Kontakt oss på e-post info@wycliffe.no eller telefon 22 93 27 80.

Wycliffe

